

ÎNCHEIERE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Adrian Chirtoacă

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Iulian Romanciuc împotriva lui Adrian Chirtoacă cu privire la încasarea prejudiciului material și moral împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2016 prin care a fost admis apelul declarat de Iulian Romanciuc și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii

constată:

La 12 februarie 2013, Iulian Romanciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Adrian Chirtoacă cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 12 februarie 2013, împreună cu părinții săi, Victor Romanciuc și Iuliana Romanciuc au hotărât să procure un camion de model „Ford Tranzit”. L-a contactat pe Adrian Chirtoacă, care la acel moment se afla la părinții săi în Spania, și care a acceptat propunerea lui, iar prin intermediul internetului, i-a arătat automobilul.

Drept urmare, pe contul lui Adrian Chirtoacă, a fost transferată suma bănească pentru procurarea automobilului.

Susține că o parte din banii transferați, au fost luați cu împrumut de la cunoscuții lor, la fel mama sa Iuliana Romanciuc, a luat un împrumut bancar în sumă de 20000 lei, pe care îl achită până-n prezent.

Menționează că în luna august 2011, Adrian Chirtoacă a adus un camion, menționând că acest automobil îi aparține lui cu drept de proprietate, iar autocamionul ce urma a fi procurat, va fi adus ulterior de către tatăl lui.

Afirmă, că într-adevăr, ulterior i-a fost adus un autocamion, care, însă avea defecte tehnice grave.

Indică că din discuția avută cu Adrian Chirtoacă, ultimul i-a declarat că tatăl său va pleca din nou în Spania și îi va aduce un alt camion, solicitând suplimentar suma de 1000 euro, care a fost transmisă pentru cheltuieli suplimentare.

Relatează că Adrian Chirtoacă, nu a adus niciun alt automobil, mai mult a refuzat și restituirea mijloacelor bănești primiți, fapt pentru care s-a adresat cu o plângere la Procuratura raionului.

În procesul examinării acestei cereri, Adrian Chirtoacă i-a promis că îi va restitui banii primiți, dânsul l-a crezut și ca urmare a depus o cerere prin care a indicat că nu are careva pretenții față de ultimul, în temeiul căreia Procuratura raionului Ungheni la 04 ianuarie 2012 a emis o ordonanță de neîncepere a urmăririi penale.

Ulterior, Adrian Chirtoacă, și-a asumat angajamentul de a-i transmite autocamionul promis în stare tehnică normală până la 15 ianuarie 2012, însă obligațiunile asumate iarăși nu au fost îndeplinite.

Mai indică că atât Adrian Chirtoacă, cât și tatăl acestuia și-au procurat autocamioane personale, dar refuză îndeplinirea obligațiilor asumate.

Luând în considerație că a fost nevoit să se adreseze cu plângeri la Procuratură, a dat explicații la organele de poliție, consideră că i-a fost pricinuit și un prejudiciu moral.

Își întemeiază pretenții în baza dispozițiilor art. 8, 512, 602, 1398, 1422, 1423 Cod civil, art. 6, 166 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul lui Adrian Chirtoacă suma de 7300 euro ce constituie în valută națională 119164 lei, prejudiciul moral în mărime de 20000 lei, dobânda de întârziere în sumă de 10724 lei, taxa de stat în sumă de 4339 lei și 3000 lei cheltuieli pentru asistența juridică.

Prin hotărârea Judecătorei Ungheni din 08 octombrie 2013, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2014 a fost respins apelul declarat de către Iulian Romanciuc, reprezentant de avocatul Mihail Andrieș și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08 aprilie 2015 a fost admis recursul declarat de Iulian Romanciuc, reprezentat de avocatul Mihail Andrieș, casată integral decizia instanței de apel și restituită pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2016 a fost admis apelul declarat de Iulian Romanciuc, casată integral hotărârea Judecătorei Ungheni din 08 octombrie 2013 și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii.

A fost încasată de la Adrian Chirtoacă în beneficiul lui Iulian Romanciuc suma de 6300 euro, sau echivalentul în lei la momentul executării, cât și suma de 9378 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest pretențiile au fost respinse.

La 06 mai 2016, Adrian Chirtoacă a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei recurate cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că într-adevăr în luna iulie 2011, în timp ce se afla în Spania, a avut o conversație prin intermediul rețelei de internet cu Iulian Romanciuc, care l-a rugat să-i procure din Spania un automobil de mâna a doua, de model „Ford Tranzit”.

Sușține că întrucât între ei nu a fost încheiat un contract în formă scrisă, care să dea naștere la careva obligații ce țin de caracteristicile autocamionului, în special ce

țin de culoare, anul producției, starea tehnică etc., înțelegerea între ei a dat naștere doar la două obligații, prima este de a-i aduce bunul și a doua este ca Iulian Romanciuc să preia bunul și să achite prețul.

Relatează că în luna octombrie 2011, a adus în Moldova autocamionul de model „Ford Tranzit”, produs la 22 decembrie 2005, executându-și astfel obligația în modul corespunzător și la locul stabilit, iar Iulian Romanciuc a fost obligat să execute obligația de preluare a autocamionului și de achitare a prețului.

Mai indică că la 19 iulie 2011, a primit pe cont suma de 6300 euro de la Ghenadie Baltag, cetățean al României, astfel consideră că de la data primirii sumei de 6300 euro de la Ghenadie Baltag, s-au născut raporturi juridice anume între el și ultimul, ci nu între el și Iulian Romanciuc.

La 10 iunie 2016, reprezentantul lui Iulian Romanciuc, avocatul Mihail Anbrieș a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost expediată în adresa părților la 11 martie 2016 (f. d. 176), avizul de recepție fiind restituit cu mențiunea factorului poștal „nereclamat” (f. d. 179).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 05 mai 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Adrian Chirtoacă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Adrian Chirtoacă, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Adrian Chirtoacă ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Adrian Chirtoacă se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu